

Publicerad 2014-02-16 01:09 av frosthjärta

varför fick jag aldrig någon kärlek?/hyckleri

Jag tänker att merparten av

mina senaste,

segaste,

fyra år i livet

har gått åt till att gråta och att längta

I mitt känslospänn fanns inte det ambivalenta,

ty allt skulle vara allt,

(eller inget)

helst precis just då

(eller aldrig)

Jag tänkte att kärlek var det enda,

det alldeles självklara men också,

det mest obestämda,

som jag behövde få

ta del utav

Lösningen blev att nagla mig fast,

så desperat och så hårt,

vid den enda jag visste att jag aldrig skulle få

Så dum och så envis,

men på så vis,

slipper en undan,

tänkte jag.

Jag skärmade av

och låste fast mig vid hans fötter,

för att slippa underhålla,

andra människor och andra relationer,

ty då var ju "vi" det enda som fanns.

Visst kysste jag andra ibland,

då och då,

utan vidare tankar på att just de där andra

kanske föll lite för mig

Men, jag kunde inte falla mer,

då det är svårt att göra från horisontell mark

Jag tänker nog fortfarande

allt för ofta på honom

Men nu är han varken allt eller inget

och jag tänker aldrig hycklas så igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frosthjärta med Poeter.se id #34136 innehar upphovsrätten